

svarlige Bedligholdselse, og det vilde virke i høi Grad skadeligt, hvis man slog ind paa det ærede Medlems Betragtningssmaade. Jeg fremhæver tillige dette til yderligere Bestyrkelse af min Mening om Nødvendigheden af, at der, for at Loven kan komme til sin fulde Nytte, foretages en Forandring i Udkastets Bestemmelser i § 2. Det er, som sagt, ikke hensigtsmæssigt og forsvarligt at overlade aldeles til de underordnede kommunale Bestyrelser, hvad de ville gjøre ved Veiene. Idetmindste bør Grundtrækkene angives for den controllerende Myndighed, som i dette Tilfælde er Amtsrådet. Jeg gjentager det, der skal ikke, som den ærede Indenrigsminister hittede, i Fortegnelsen bestemt opgives, hvad der skal gøres ved hver enkelt Veie især, men Veiene bør classificeres med Tilføiende af idetmindste Grundtrækkene for den fremtidige Bedligholdselse, og det Forstanderskab, der forsømmer sine Pligter, vil ikke kunne unddrage sig Ansvarer ved at henvise til den paa Fortegnelsen gjorte Tilføining. Denne vil derimod være en betydelig Veiledning for Amtsrådene, hvis Pligt det dog efter Udkastet skal være at paasee, at der ved Biveiene skeer, hvad der bør skee.

Med Hensyn dernæst til de Landeveisgader, der ere Forsættelse af de mindre Landeveie, da har jeg ved, hvad der er fremkommet, ikke kunnet overbevise mig om, at det ikke vilde være hensigtsmæssigt og ønskeligt, at det bestemtes som Regel, at disse Gader omsider skulde indordnes under den samme Bestyrelse som for Amtets øvrige Landeveie. Denne Inddragning vilde bringe en større Eenhed ind i Bestyrelsen til stor Nytte, og jeg troer, at der hist og her derved ogsaa vilde forebygges adskillige besynderlige Ulemper. Jeg skal slutte med som et Bøviis paa, hvilke Besynderligheder, der kunne fremkomme ved den hidtil gjældende Ordning med Hensyn til Gader, der ere Forsættelse af Landeveie, at anføre et Tilfælde, som jeg specielt kjender. I det tilsigtede Tilfælde er Kjøbstadgaden næsten heelt igjennem Byen en Forsættelse af Hovedlandeveien og som saadan hører den dertil. Ved den Ende af Byen derimod, hvor Hovedlandeveien stopper, begynder der en mindre Landevei, men paa et ubetydeligt Stykke imellem begge Veie — jeg

veed ikke hvormange Aalen, men det er kun meget faa — er der en Plads, som hverken Hovedlandeveisbestyrelsen eller Amtsrådet vedkjender sig, og paa denne Plads ligger en Bro, som Byen eier med Ret til Bropenge, hvilke paa Grund af hiint Forhold hidtil ikke paa nogen Maade have kunnet blive ophævede, uagtet der jo er en almindelig Lovbestemmelse om, at Bropenge skulde ophæves, hvisaarsag alle de Landboere, som ere nødsagede til at passere denne Bro, maae vedblive at betale Bropenge uden Udsigt til at kunne blive frie for denne Byrde. Dette staaer i saa nær Forbindelse med det foreliggende Spørgsmaal om Kjøbstadgadernes Hensørelse til den ene eller den anden Landevei, at jeg ikke har anseet det for at være af Veien ved denne Leilighed at berøre det.

Jensen: Jeg skal ogsaa vide den høitærede Indenrigsminister Tak for den forelagte Lov. Jeg finder mange gode Bestemmelser deri, navnlig den, at man har søgt at vilde lade Bestyrelsen gaae over fra Staten til Amtskommunerne. Det var imidlertid just ikke herfor, at jeg forlangte Ordet, men det var for at omtale en Bestemmelse, som jeg savner i § 6 eller i det Mindste kunde have ønsket indført deri. Det er vel overladt til de kommunale Bestyrelser at bestemme, paa hvilken Maade og til hvilke Tider de ville have Arbeidet udført paa de mindre Landeveie og navnlig paa Biveiene, men, som allerede bemærket, vil der nu efter Forslaget § 1 fremkomme en Deel Veie, som hidtil have ligget herreløse, navnlig de Veie, som man ikke har meent burde optages paa Regulativet som almindelige Biveie, men som heller ikke kunne komme ind under Bestemmelserne i Loven af 14de April 1865. Disse Veie have en baade privat og offentlig Character, og der er enkelte af dem, om hvilke det er mig bekjendt, at de meget mere kunne betragtes som private end som offentlige, uden at de dog aldeles kunne fratages det Offentlige. Disse Veie blive brugte af Enkelte, navnlig af Mænd, som have anlagt Teglværker, eller som eie Tørvemoser og forsyne hele Sognet med Brændsel. Det forekommer mig, at det vil være nødvendigt, for at ikke en enkelt